

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16599

гр. София, 09.05.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 169 СЪСТАВ, в закрито заседание на девети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАНИНА ИВ. ПЪСТРАКОВА

като разглежда докладваното от ИВАНИНА ИВ. ПЪСТРАКОВА Гражданско дело № 20221110160835 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Съдът, след като констатира, че исковата молба отговаря на изискванията на закона, предявените икове са процесуално допустими, изпълнена е процедурата по чл. 131 ГПК, и с оглед направените от страните доказателствени искания, на основание чл.140, ал.1 ГПК, чл.140, ал.3, изр.1 ГПК, вр. чл.146 ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

Изготвя следния проект за доклад по делото:

I.Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и възражения:

Ищецът Е. А. В., ЕГН *****, подсъдим по к.н.о.х.д. № .../2022 г., по описа на ВКС, II – ро НО, сочи че делото е заведено пред ВКС на 21.10.2022 г., като след образуването му е депозирал молба за издаване на копие от цялото дело. Твърди, че в продължение на две седмици е извършвал справки относно наличието на произнасяне по заявеното искане, но не е получил исканата информация, доколкото делото било на доклад. Соци, че не е получил писмен отговор по депозирания молба, като при направена устна справка е узнал, че ВКС е отказал да уважи искането му за издаване на копие на цялото наказателно дело. Като довод в подкрепа на отказа, служителят извършил справка е изтъкнал, че съгласно правилник за работата на ВКС копията от наказателно дело, които могат да бъдат издавани са изчерпателно изброени. В тази връзка, счита че е налице накърняване на правото му на защита, съответно несправедливост на цялото наказателно производство. Счита, че в издадената Заповед № 506/19.03.2018 г. от председателя на ВКС, изброяваща правата на гражданите по наказателни дела, същите са изложени ограничено в сравнение с правните регламентации, заложиени в НПК и актовете на правото на ЕС, съответно ЕКЗПЧОС. Твърди, че съгласно чл. 227, ал. 8 НПК правото на достъп до материалите по делото е абсолютно право на обвиняемия, спрямо което не следва да бъдат прилагани ограничения. В подкрепа на посочените твърдения сочи, че според практиката на ВКС непредоставянето на копия от делото е съществено процесуално нарушение. С оглед изложеното, поддържа че издадената от председателя на ВКС заповед противоречи на законоустановените норми и принципи, съответно има за последица нарушаване на

правата на подсъдимите лица по наказателни дела. Поддържа, че съгласно нормативната уредба достъпът до материалите по делото и възможността да се правят необходимите извлечения от тях не е обусловено от заплащането на такса. В тази връзка отбелязва, че спрямо него е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ от над пет години, както и че не разполага с необходимите парични средства за заплащане на указаната от председателя на ВКС такса за издаване на копия от делото, съгласно т. 5 от процесната заповед. Посочва, че поради наложената му мярка за неотклонение не разполага с възможност да се запознае с материалите по делото в адвокатска стая. Счита, че разполага със самостоятелно право, независимо от това на защитника по делото, да се запознава с материалите в производството. Поддържа, че вследствие на извършения отказ от страна на ВКС за предоставяне на копие от делото е възпрепятстван да реализира ефективно правото си на защита. Поради изложеното, твърди че е преживял психически болки и душевни страдания доколкото е имал усещане за безпомощност и безнадежност поради нарушеното му право на защита. Поддържа, че преживените негативни емоции са намерили израз и във връзка с влошаването на физическото му здраве. С оглед посоченото, претендира обезщетение поради лишаване от правото му на защита на стойност 19 000 лв., както и обезщетение за претърпените душевни болки и страдания в размер на 5500 лв., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното погасяване на вземането му.

В срока по чл. 131 ГПК, ВКС, в качеството му на ответник по делото, чрез съдебен помощник З. С., депозира отговор на исковата молба. Сочи, че исковата молба е допустима, но неоснователна. Отбелязва, че към настоящия момент във връзка с последното заседание от 14.12.2022 г., делото е обявено за решаване. Твърди, че постъпилото от ищеца искане, чрез упълномощения представител – А. В., за предоставяне на копие от цялото дело от 25.10.2022 г. е аргументирано с оглед нуждата на подсъдимия да подготви защитата си в спокойна обстановка, извън помещенията на съда в рамките на необходимото за целта време, доколкото пълномощникът не притежавал фотографска памет. Сочи, че с писмена резолюция съдията – докладчик е оставил без уважение заявеното искане, доколкото упълномощеният представител разполага с възможност да се запознае с всички материали по делото и да селектира необходимите във връзка със защитата по делото. Твърди, че на ищеца е указано, че в качеството му на подсъдим има възможност да поиска лично запознаване с делото, както и че с оглед защитата му са налице и други професионално ангажирани адвокати. Твърди, че съдебният секретар е уведомил писмено пълномощника за резолюцията на съдията – докладчик с писмо, изпратено чрез лицензиран пощенски оператор. Сочи, че с последваща молба от А. В. от 08.11.2022 г., в качеството му на баща и защитник на подсъдимия, е обективизирано ново искане за предоставяне на копие от делото, както и от постъпилите от него молби, като отново с писмена – резолюция съдията – докладчик е посочил нужните указания и възможностите, с които разполага защитника. Отбелязва, че на защитника е указано, че по отношение на копията относно съществените за адекватното реализиране на правото на защита материали не следва да се заплаща такса. Сочи, че по постъпило искане от А. В. за достъп до електронното досие по наказателното дело, същото е уважено, като достъпът е разрешен. Счита, че с оглед нормативната уредба регламентираща правото на справедлив съдебен процес, възраженията на ищеца за допуснато същественото процесуално нарушение са абсолютно неоснователни. В тази връзка, сочи че в нито един момент в хода на процеса ищецът не е лишаван от упражняване на правото му на защита, съответно както на подсъдимия, така и на защитника са предоставени различни възможности за запознаване с материалите по делото. Поддържа, че от заявеното в исковата молба не се установява наличието на неимуществени вреди, като релевира и възражение за

прекомерност на исканото обезщетение, както и по отношение на претендираните разноски за адвокатска помощ. Моли съда да отхвърли предявените иски като неоснователни.

II. Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 2в, ал. 1, т. 2 ЗОДОВ.

III. Разпределяне на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти:

УКАЗВА на ищеца, че в негова доказателствена тежест е да докаже по делото, в условията на пълно и главно доказване, наличието на достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз по делото, по което е страна, съответно вида и размера на претърпените от него вреди, както и причинно - следствена връзка между нарушаването на правото на Европейския съюз и претърпените вреди.

УКАЗВА на ответника, че в негова доказателствена тежест е да докаже по делото обстоятелствата, на които основава своите възражения.

ПРИЕМА представените с отговора на исковата молба писмени документи като писмени доказателства по делото.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за събиране на гласни доказателствени средства чрез допускане до разпит на двама свидетели при режим на призоваване като неконкретизирано.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 145, ал. 3 ГПК приканва страните към спогодба като им указва, че съгласно чл. 78, ал. 9 ГПК при приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, като направените разноски си остават за страните, както са ги направили, ако не е уговорено друго и спорът ще се разреши в по-кратки срокове.

Съдът уведомява страните, че за намиране на решение на спора си могат да използват и процедура по медиация. Така те спестяват време, усилия и средства – отпада нуждата от събиране на доказателства, а при постигане на спогодба, ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса – чл. 78, ал. 9 ГПК.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес: <http://www.justice.government.bg>). Медиацията е платена услуга.

Към Софийски районен съд работи Програма „Спогодби”, която предлага безплатно провеждане на процедура по медиация, от която страните също могат да се възползват.

ПРЕПИС от отговора на ответника да се връчи на ищеца, който може да изрази становище и да ангажира доказателства във връзка с него в първото по делото съдебно заседание.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 146, вр. чл. 140, ал. 3 от ГПК, на страните да се връчи препис от настоящото определение за насрочване, ведно с проекта за доклад по делото, като те могат да вземат становище по него и дадените със същия указание, най-късно в първото по делото съдебно заседание.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 16.06.2023 г. от 9.45 ч., за която дата и час да се призват страните с посочените по – горе преписи., както и Прокуратура на Република България на основание чл. 10 ал. 1 ЗОДОВ.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____